

SPECIMEN

No. 55. 1766, 6.

CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM

DE

TESTIBVS NON ROGATIS

IN

TESTAMENTO PRIVILEGIATO

PARENTVM

QVOD

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITER. DVISBVRG.

SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XXIV. SEPTEMBR. ANNO CIOIDCCCLXVI.

DEFENDET

VALENTINVS ALBERTI

BOEHLA MISNIC.

LIPSAE

LITTERIS VIDVAE LANGENHEMIAE.

SPECIMEN
 CONTINENS
 CAPUT IVRIS CONTROVERSVM
 DE
 TESTIBVS NON ROGATIS
 IN
 TESTAMENTO PRIVILEGIATO
 PARENTVM
 P. V. O. D.
 HANSTVS ICTORVM ORDINIS GRATIA
 P. R. A. S. I. D. E.
 D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
 THESSOR. P. B. L. I. C. O. R. D. I. N. I. V. M. N. I. T. E. G. A. N. I.
 ET SOCIETAT. I. T. T. E. R. I. V. M. P. R. O. T. E. S. T. A. T. O.
 S. O. C. I. O.
 IN AVDITORIO PETRINO
 DIE XXVII SEPTEMBR. ANNO MDCCCLXXV.
 BEIENDEIT
 VALENTINVS ALBERTI
 D. O. C. T. O. R. M. A. G. I. S. T. R. I.
 LIPSIÆ
 LITTE. R. I. S. T. I. C. A. E. L. A. N. G. H. E. M. I. A. E.

DE
TESTIBVS NON ROGATIS
IN
TESTAMENTO PARENTVM
PRIVILEGIATO.

§. I.
 Equidem iure veteri Romano, in quo testandi ius cuius patri familias concessum, nulla lex aderat, quae parentibus prohibuisset, quo minus solos liberos heredes scriberent, siue pater, siue mater, siue avus aviaque fuerit, quod quidem de matre aviaque ita intelligendum censeam, a quo tempore feminis testandi ius

A 2

com-

competiit, cum scilicet non amplius in comitiis testarentur. Poterat itaque uterque parens liberos heredes scribere, sed fieri debebat modo solenni. Neque quidem vlla remissa fuerat solennitas, sed si valeret, cunctae seruandae legum ceremoniae. Primus quidem, qui parentibus remisit solennitates, aut saltem earum vltimas adeo imperfectas testationes ratas iussit, fuit Imperator CONSTANTINVS in *L. vlt. C. famil. erisc.* ea tamen cautione, ne quis extraneus ex eo ipso testamento capere debet, respectu cuius illa testatio rata non erat. Ampliavit postea hanc legem IVSTINIANVS in *Nou. CVII.*

§. II.

Est ergo parentum testamentum inter liberos illa vltima voluntas, qua liberos, additis partibus, heredes instituunt, remissis omnibus solennitatibus, modo constat, ita vltimam parentis voluntatem fuisse. Satis ergo, si, scriptura interueniente, constat, patrem scripsisse, vel si, testibus saltem duobus praesentibus, nuncupatio facta fuerit. Videndus de his maxime C VIACIVS ad *Nouell. CVII.* RITTERSHYSIVS in *Comment. ad Nouell. Parr. VI. cap. II. p. 294.*

§. III.

Non omnem causam huius priuilegii peruidebo, magis est, vt de testibus in hoc testamento adhibendis, quid iustum sit, videamus. Cum in testibus id soleat obseruari, vt alii testes solennitatis, alii probationis causa, in actibus gerendis de ciuili iuris dispositione adhibeantur; constat in solenni testamento septenarium testium numerum adhiberi, non probationis causa, quamuis et per eos vltima voluntas probari possit, sed potius solennitatis ergo. Ex eo enim, quod per aes et
libe-

liberam condebatur testamento, is numerus postea seruatus fuit. Iam vero imperfectum adeo ex *Constantini* lege seruabatur testamentum patris, in quo soli liberi instituti, illud vero absque dubio imperfectum erit, in quo testium seruatus numerus non est, concludo: testes, si qui in parentum inter liberos condito testamento adhibiti sunt, ii non solennitatis, sed tantum probationis causa, adhibiti esse videntur.

§. IV.

Neque *IUSTINIANVS* in *cit. Nou. cum*, quae in parentum testamentis hisce obseruanda sint, statueret, de testibus quidquam monuit, sed si in scriptis testatio illa fieret, plane ne testes quidem requisuisse videtur, quippe voluntatis probatio ex ipsa solum scriptura petenda. At nuncupatae voluntatis probationem testibus reliquit. Iam vero, cum in hoc testamenti genere, quod ex priuilegio imperfectum, sicque sine testium quoque solennitate valet, testes aduocandi probationis ergo, facile ea quaestio definiri poterit, vtrum tales tantum testes adhibendi, qui ad testimonii dictionem in testamento solenni adhibendi, an vero tales, qui sufficiunt tanquam classici ad probationem. Praeterea an illi rogandi quoque sint.

§. V.

Quod ad primam attinet quaestionem, cum in scripto parentum testamento plane nulli requirantur testes, nuncupatiui vero testamenti maior solennitas esse non possit, quam scripti, ob vim priuilegii concessi, facile patet, testes tantum probationis causa adhibitos quosuis admittendos, quos lex alias a testimonii dictione in probatione cuiusuis

controuersae causae non arceat. Hinc defendi posset, si nuncupans testator feminam forsan adhibuisset, nuncupationem illam propterea non infirmari, quippe feminae a testimonii dictione in probatione non arcentur. Qui vero alias in probatione idonei non sunt, recte excluduntur, et in nuncupatio hoc parentum testamento priuilegiato.

§. VI.

Alteram quaestionem, an illi testes adhibiti rogandi sint, ex eodem argumento decidamus. Cum enim rogatio illa testium in testamento adhibitorum ex antiquo illo rite condendi testamenta in comitiis populi, in quibus rogabatur populus suffragia ferent, *velint iubeantque*, qui ritus in testibus populum adumbrantes mansit, facile patet, in nostro de quo dicimus testamento, rogationem non requiri. Sunt enim tantum testes, per quos probatur vltima voluntas. Non vero repraesentant populum vt docuit RIVINVS *diff. de filio in testamento parentum priuilegiato non exbaerendo*. Hinc nulla Comitiorum forma, hinc nulla rogatio. Fac ergo, testes adfuisse idoneos, fac, nuncupasse patrem testamentum inter liberos illis praesentibus et audientibus, qui si postea deposuerint, quae patris fuerit inter liberos vltima voluntas, non ambigendum, liberos ad seruandam illam vltimam voluntatem vtique obstrictos esse, quamuis testes rogati non sint, neque vt intersint actui testandi aduocati.

§. VII.

At vero, quid sentiendum, si pater testamentum solenne conditurus, casu quodam rogationem omittat testium, reliquas-

liquasque feruet solennitates, an valeat hoc testamentum, in quo nemo institutus sit, praeterquam liberi, nec quidquam cuiquam in eo legatum. Speciem facti hanc expertus sum. Titius, pater sex liberorum, morti vicinus, ex Consilii patroni causarum testaturus, ad se septem aduocari iubet amicos, omnes masculos, atque ad testimonii dictionem habiles in testamento. Iis praesentibus, exhibet scripturam, suo nomine firmatam subsignatamque, ut mos est in testamentis scriptis, offert, nulla adhibita amplius rogatione, ut testamenti testes sint, ad subscribendum. Subscribunt omnes, subsignantque, nulla adiecta mentione, als erbethener Testaments. Zeuge. Reliqua testatio fit vno contextu nec interrupta. Mortuo testatore patre, aperiebantur testamenti tabulae, inque his nihil deprehendebatur, praeter sex liberorum heredum institutio, quibus tamen inaequales pater scripserat partes, nulla praeterea legata, nulla fideicommissa. Quinque ex his agnoscebant statim patriam ultimam voluntatem, sexta filia acquiescendum esse non putabat, cum non quidem in legitima laesa esset, at minorem partem caperet, quam reliqui et fratres et sorores. Ut ergo impugnarent patriam testamentum, cum nulla alia adesset infirmandi causa, ab eo infirmandi causam capiebat, quod deesset solennitas rogationis testium legibus praescripta. Quaerebatur ergo ex reliquorum fratrum et fororum partibus, an hoc ideo infirmari posset testamentum, quod testium rogatio omissa esset. Respondit ipsa Constantini *lex supra cit.* *Inter omnes duntaxat heredes suos, qui ex quolibet venientes gradu, tamen pares videntur esse, vel emancipatos, quos praetor ad successionem vocati suae coeptum neque impletum testamentum vel codicillus seu epistola parentis esse memoreret, siue quocunque alio modo scripturae, quibuscunque verbis vel iudiciis inueniantur relictae: iudicio familiae eriscundae (licet ab intesta.*

intestato ad successionem liberi vocentur) seruato SCri auxilio defuncti dispositio custodiatur, etiamsi SOLEMNITATE LEGVM huiusmodi dispositio FVERIT DESTITVTA. Non ergo impugnari poterit parentis testamentum, qui forsitan solenniter testandi voluntatem habuerat, quamuis illud solemnitate legum in rogatione testium fuerit destitutum.

T A N T V M.

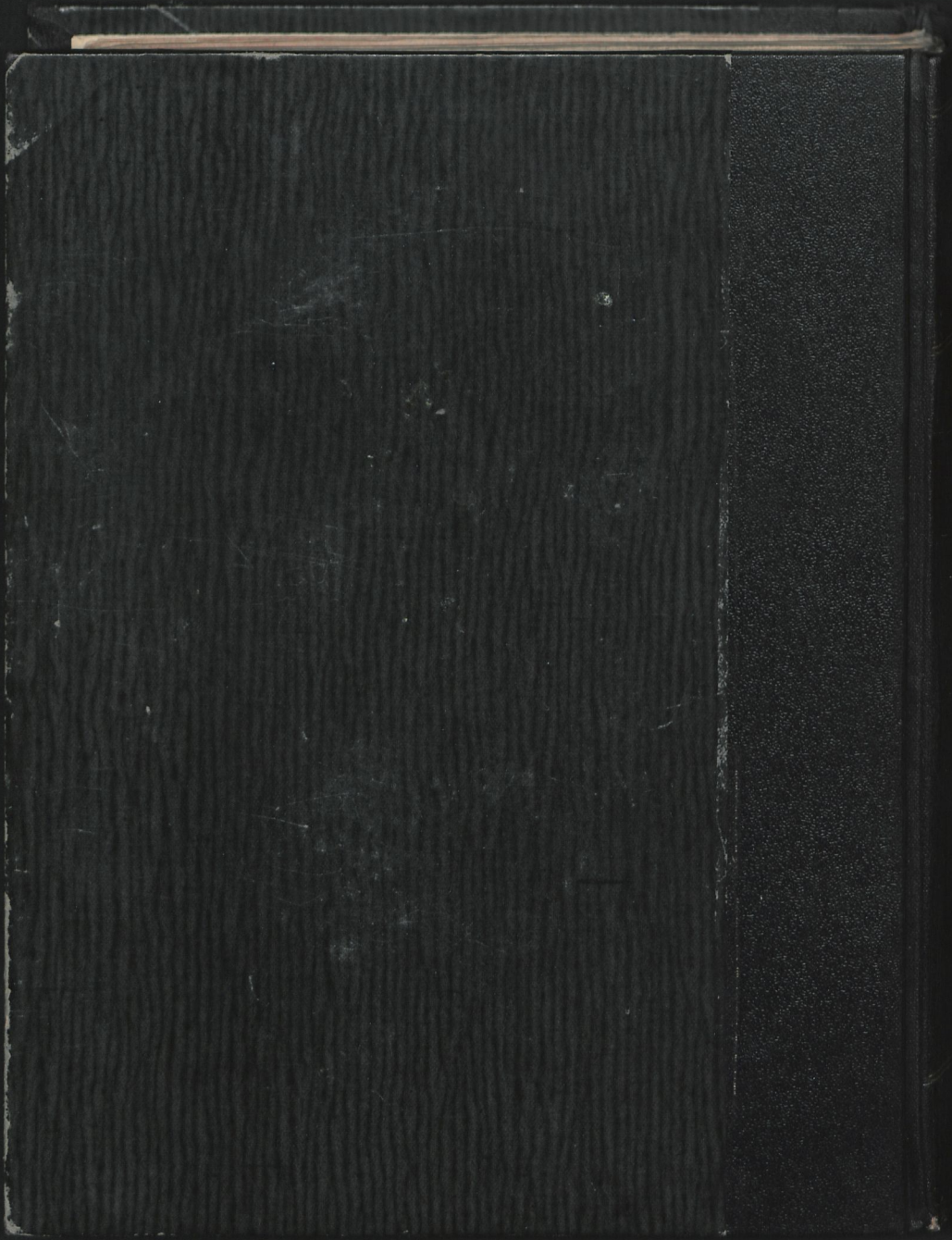

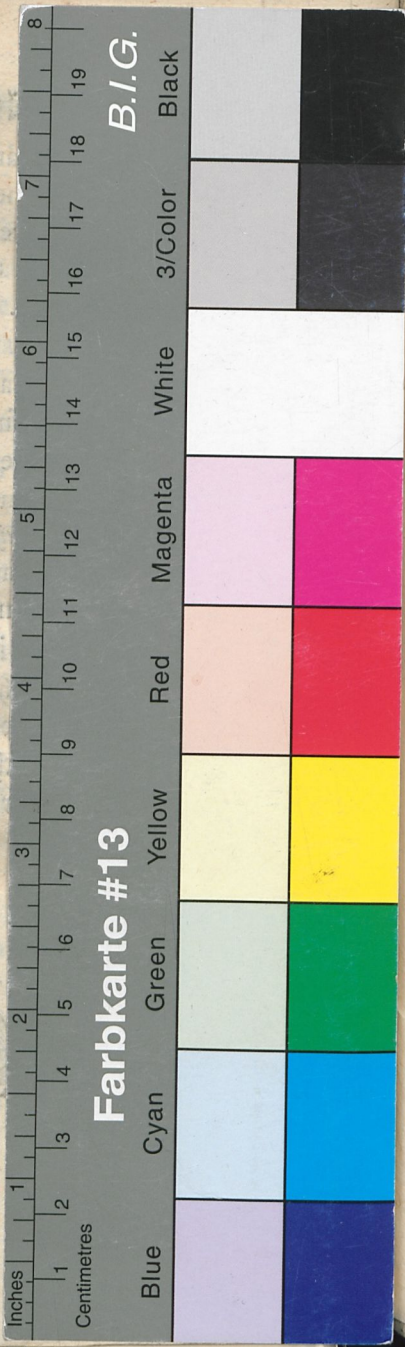
Leipzig, Diss. 1766 A-G

TA-01

No. 55. 1766, 6.

SPECIMEN
CONTINENS
CAPVT. IVRIS CONTROVERSVM
DE
TESTIBVS NON ROGATIS
IN
TESTAMENTO PRIVILEGIATO
PARENTVM
QVOD
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESSOR. PVBLIC. ORDIN. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITER. DVISVVRG.
SOCIO
IN AVDITORIO PETRINO
DIE XXIV. SEPTEMBR. ANNO MDCCCLXVI.
DEFENDET
VALENTINVS ALBERTI
BOEHLA MISNIC.
LIPSI AE
LITTERIS VIDVAE LANGENHEMIAE.

